

изстыне. Когато изжъднѣе, па жъдя-та ѝ е силна, родилка-та нека ся пази отъ всякы корени и отвары, защото то всичко е паратико, ако не и пакостливо.

Ако родилка-та трпѣливо трае на болкы-ты, то ще ѝ бѣде за голѣмо добро; ако ли е нетрпѣлива, ако не трае да дочяка добывкѣ-тѣ, ако непрѣстайно олелече и моли за помощъ, то тя може-испоплаши колкото сѣ окъло нежъ, и баба-та може-пристанѣ да ѝ даде нѣкаквы насилны лѣкове за рожбѣ, а такыва лѣкове никога не сѣ безъ пакостъ. Освѣнь това родилка-та у несвѣсъ само ся трепе и наскоро ся отчяе, а отъ това всякога тегли и тѣло-то. А послѣ и онова тѣлесно безпокойствіе, онова мѣтаніе по постель-тѣ, сѣ което мѣри да си смали болезнины-ты, всичко това забавя рожбѣ-тѣ.

Откакъ ся роди дѣте-то, то още по пѣла си остая споено сѣ ложе-то у маткѣ-тѣ. Тоя пѣпъ два пѣти ся подвяже и прѣрѣже, и дѣте-то така ся отдвои отъ майкѣ си, та сега нему трѣбува да ся погрыжятъ. Дѣте-то понапрѣжъ не е дыхало, сега дыха; понапрѣжъ было на топлинѣ все еднаквѣ у майчинѣ-тѣ си утробѣ, затворено и облѣто сѣ топли мокротѣ, а сега наведнаждъ е дошло на студенъ въздухъ, който му обигрѣща тѣло-то па му влиза и въ грѣды-ты. Като запоима дѣте-то въздухъ обыкаляніе-то на кръвь-тѣ докрай му ся промѣни. А колкѣва промѣна е това у живота на дѣте-то! Отъ самосебе ся разбира колко вниманіе ся иска тука, каквото тая промѣна, тая прѣва стѣпка, сѣ която дѣте-то стая самостояно, да му не бѣде стѣпка за погыбель. Колко дѣтца, още